

Príloha č. 1

V Bruseli 14. 2. 2013
COM(2013) 71 final

2013/0045 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa vykonáva posilnená spolupráca v oblasti dane z finančných transakcií

{SWD(2013) 28 final}
{SWD(2013) 29 final}

Kapitola I

Predmet úpravy a vymedzenie pojmov

Článok 1 Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa vykonáva posilnená spolupráca povolená rozhodnutím 2013/52/EÚ, a to stanovením ustanovení pre harmonizovanú daň z finančných transakcií.
2. Zúčastnené členské štáty ukladajú daň z finančných transakcií v súlade s touto smernicou.

Článok 2 Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:
 - (1) „zúčastnený členský štát“ je členský štát, ktorý sa v čase, keď vzniká daňová povinnosť z finančných transakcií podľa tejto smernice, zúčastňuje na posilnenej spolupráci v oblasti dane z finančných transakcií na základe rozhodnutia 2013/52/EÚ alebo na základe rozhodnutia prijatého v súlade s druhým alebo tretím pododsekom článku 331 ods. 1 ZFEÚ;
 - (2) „finančná transakcia“ je:
 - a) nákup a predaj finančného nástroja pred vysporiadaním alebo vyrovnaním;
 - b) prevod medzi subjektmi skupiny týkajúci sa práva nakladať s finančným nástrojom ako vlastníkom a každá rovnocenná operácia zahŕňajúca prenos rizika spojeného s finančným nástrojom v prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje písmeno a);
 - c) uzatvorenie derivátových zmlúv pred vysporiadaním alebo vyrovnaním;
 - d) výmena finančných nástrojov;
 - e) zmluva o spätnej kúpe, zmluva o spätnom predaji, zmluva o požičiavaní a vypožičiavaní cenných papierov;
 - (3) „finančné nástroje“ sú finančné nástroje vymedzené v oddiele C prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES¹ a štruktúrované produkty;
 - (4) „derivátová zmluva“ je finančný nástroj vymedzený v bodoch 4 až 10 oddielu C prílohy I k smernici 2004/39/ES, ako sa vykonáva článkami 38 a 39 nariadenia Komisie (ES) č. 1287/2006²;

¹ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

² Ú. v. EÚ L 241, 2.9.2006, s. 1.

- (5) „zmluva o spätnej kúpe“ a „zmluva o spätnom predaji“ je zmluva vymedzená v článku 3 ods. 1 písm. m) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/49/ES³;
- (6) „zmluva o požičiavaní cenných papierov“ a „zmluva o vypožičiavaní cenných papierov“ je zmluva uvedená v článku 3 smernice 2006/49/ES;
- (7) „štruktúrovaný produkt“ sú obchodovateľné cenné papiere alebo iné finančné nástroje ponúkané formou sekuritizácie v zmysle článku 4 ods. 36 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES⁴ alebo formou rovnocenných transakcií zahŕňajúcich prenos iných rizík, než je kreditné riziko;
- (8) „finančná inštitúcia“ je:
- a) investičná spoločnosť vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice 2004/39/ES;
 - b) regulovaný trh vymedzený v článku 4 ods. 1 bode 14 smernice 2004/39/ES a každé iné organizované obchodné miesto alebo platforma;
 - c) úverová inštitúcia vymedzená v článku 4 ods. 1 smernice 2006/48/ES;
 - d) poisťovňa a zaist'ovňa vymedzené v článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES⁵;
 - e) podnik kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) vymedzený v článku 1 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES⁶ a správcovská spoločnosť vymedzená v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice 2009/65/ES;
 - f) dôchodkový fond alebo inštitúcia zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia vymedzená v článku 6 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES⁷, správca investičného portfólia takéhoto fondu alebo inštitúcie;
 - g) alternatívny investičný fond (AIF) a správca alternatívneho investičného fondu (správca AIF) v zmysle článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ⁸;
 - h) účelová jednotka zaoberajúca sa sekuritizáciou vymedzená v článku 4 ods. 44 smernice 2006/48/ES;
 - i) účelovo vytvorený subjekt vymedzený v článku 13 ods. 26 smernice 2009/138/ES;
 - j) akýkoľvek iný podnik, inštitúcia, subjekt alebo osoba vykonávajúce jednu alebo viac týchto činností, v prípade, že priemerná ročná hodnota ich finančných transakcií

³ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁴ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁵ Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁶ Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁷ Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁸ Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1.

predstavuje viac ako päťdesiat percent ich celkového priemerného čistého ročného obratu podľa článku 28 smernice Rady 78/660/EHS⁹ :

- i) činnosti uvedené v bodoch 1, 2, 3 a 6 prílohy I k smernici 2006/48/ES;
- ii) obchodovanie na vlastný účet alebo na účet zákazníkov alebo v ich mene v súvislosti s akýmkoľvek finančným nástrojom;
- iii) nadobúdanie účasí v podnikoch;
- iv) účasť na finančných nástrojoch alebo ich vydávanie;
- v) poskytovanie služieb súvisiacich s činnosťami uvedenými v bode iv);

(9) „centrálne protistrana“ je centrálna protistrana vymedzená v článku 2 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012¹⁰ ;

(10) „vysporiadanie“ je vysporiadanie vymedzené v článku 2 písm. k) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES¹¹ ;

(11) „finančný nástroj uvedený v oddiele C prílohy I k smernici 2004/39/ES a štruktúrované produkty vydané na území zúčastneného členského štátu“ je taký finančný nástroj, ktorý vydala osoba, ktorá má svoje registrované sídlo, alebo v prípade fyzickej osoby svoje trvalé bydlisko, alebo ak nie je možné určiť trvalé bydlisko, miesto svojho obvyklého pobytu, v uvedenom štáte;

(12) „pomyselná hodnota“ je podkladová nominálna alebo menovitá hodnota, ktorá sa používa na výpočet platieb vykonaných v súvislosti s danou derivátovou zmluvou.

2. Každá z operácií uvedených v odseku 1 bode 2 písm. a), b), c) a e) sa považuje za operáciu, pri ktorej vzniká jedna finančná transakcia. Každá výmena uvedená v odseku 1 bode 2 písm. d) sa považuje za výmenu, pri ktorej vznikajú dve finančné transakcie. Každá podstatná zmena operácie uvedenej v odseku 1 bode 2 písm. a) až e) sa považuje za novú operáciu rovnakého typu ako pôvodná operácia. Zmena sa považuje za podstatnú najmä vtedy, ak pri nej dochádza k nahradeniu aspoň jednej strany, v prípade, že sa zmení cieľ alebo rozsah pôsobnosti operácie, vrátane jej časovej pôsobnosti, alebo dohodnuté protiplnenie, alebo ak by z pôvodnej operácie vyplývala vyššia daň, ak by bola uzavretá v zmenenej forme.

3. Na účely odseku 1 bodu 8 písm. j):

- a) priemerná ročná hodnota uvedená v uvedenom bode sa vypočíta buď za tri predchádzajúce kalendárne roky, alebo v prípade kratšieho obdobia predchádzajúcej činnosti za uvedené kratšie obdobie;
- b) hodnota každej transakcie podľa článku 6 je daňovým základom podľa vymedzenia v uvedenom článku;

⁹ Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11.

¹⁰ Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1.

¹¹ Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

- c) hodnota každej transakcie podľa článku 7 predstavuje desať percent daňového základu podľa vymedzenia v uvedenom článku;
- d) ak priemerná ročná hodnota finančných transakcií v dvoch za sebou idúcich kalendárnych rokoch nepresiahne päťdesiat percent celkového priemerného čistého ročného obratu podľa článku 28 smernice 78/660/EHS, dotknutý podnik, inštitúcia, subjekt alebo osoba má nárok na to, aby na požiadanie nebol považovaný alebo ďalej považovaný za finančnú inštitúciu.

Kapitola II

Rozsah pôsobnosti spoločného systému dane z finančných transakcií

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na všetky finančné transakcie pod podmienkou, že aspoň jedna strana transakcie je usadená na území zúčastneného členského štátu a že finančná inštitúcia usadená na území zúčastneného členského štátu je stranou transakcie, ktorá koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby alebo ktorá koná v mene strany transakcie.
2. Táto smernica sa s výnimkou článku 10 ods. 3 a 4 a článku 11 ods. 1 až 4 neuplatňuje na tieto subjekty:
 - a) centrálné protistrany, ak vykonávajú funkciu centrálnej protistrany;
 - b) centrálnych depozitárov cenných papierov (CDCP) a medzinárodných centrálnych depozitárov cenných papierov, ak vykonávajú funkciu centrálného depozitára cenných papierov alebo medzinárodného centrálného depozitára cenných papierov;
 - c) členské štáty, vrátane verejných orgánov poverených funkciou správy verejného dlhu, pri výkone uvedenej funkcie.
3. Ak subjekt nie je zdaniteľný podľa odseku 2, nebráni to zdaniteľnosti jeho protistrany.
4. Táto smernica sa neuplatňuje na tieto transakcie:
 - a) transakcie na primárnom trhu uvedené v článku 5 písm. c) nariadenia (ES) č. 1287/2006 vrátane činnosti upisovania a následného pridelenia finančných nástrojov v rámci ich vydávania;
 - b) transakcie s centrálnymi bankami členských štátov;
 - c) transakcie s Európskou centrálnou bankou;
 - d) transakcie s Európskym nástrojom finančnej stability a Európskym mechanizmom pre stabilitu, transakcie s Európskou úniou týkajúce sa finančnej pomoci poskytnutej podľa článku 143 ZFEÚ a finančnej pomoci poskytnutej podľa článku 122 ods. 2 ZFEÚ, ako aj transakcie s Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu týkajúce sa správy ich majetku;

- e) bez toho, aby bolo dotknuté písmená c) a d), transakcie s Európskou úniou, Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu, Európskou investičnou bankou a orgánmi zriadenými Európskou úniou alebo Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu, na ktoré sa vzťahuje Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie, v rozsahu a za podmienok stanovených v uvedenom protokole, dohodách o sídle alebo vo všetkých ďalších dohodách uzatvorených na vykonávanie protokolu;
- f) transakcie s medzinárodnými organizáciami alebo subjektmi, inými než sú uvedené v písmenách c), d) a e), ktoré sú uznané ako také verejnými orgánmi hostiteľského štátu, v rozsahu a za podmienok stanovených medzinárodnými dohovormi o založení týchto subjektov alebo dohodami o sídle;
- g) transakcie vykonávané ako súčasť reštrukturalizačných operácií uvedených v článku 4 smernice Rady 2008/7/ES¹².

Článok 4 *Usadenie*

1. Na účely tejto smernice sa finančná inštitúcia považuje za usadenú na území zúčastneného členského štátu, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:
 - a) ako takej jej bolo orgánmi uvedeného členského štátu vydané povolenie konať v súvislosti s transakciami, na ktoré sa vzťahuje uvedené povolenie;
 - b) jej bolo udelené povolenie alebo je inak oprávnená pôsobiť s ohľadom na územie uvedeného členského štátu zo zahraničia ako finančná inštitúcia v súvislosti s transakciami, na ktoré sa takéto povolenie alebo oprávnenie vzťahuje;
 - c) má svoje registrované sídlo v uvedenom členskom štáte;
 - d) jej trvalé sídlo, alebo ak nie je možné určiť adresu jej trvalého sídla, jej obvyklé sídlo sa nachádza v uvedenom členskom štáte;
 - e) má pobočku v uvedenom členskom štáte, pokiaľ ide o transakcie vykonávané uvedenou pobočkou;
 - f) je stranou finančnej transakcie s inou finančnou inštitúciou usadenou v uvedenom členskom štáte podľa písmen a), b), c), d) alebo e) alebo so stranou, ktorá je usadená na území uvedeného členského štátu a ktorá nie je finančnou inštitúciou, a koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby, alebo koná v mene strany transakcie;
 - g) je stranou finančnej transakcie so štruktúrovaným produktom alebo s jedným z finančných nástrojov uvedených v oddiele C prílohy I k smernici 2004/39/ES vydaným na území uvedeného členského štátu okrem nástrojov uvedených v bodoch 4 až 10 uvedeného oddielu, s ktorými sa neobchoduje v organizovanej platforme, a koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby, alebo koná v mene strany transakcie.

¹² Ú. v. EÚ L 46, 21.2.2008, s.11.

2. Osoba, ktorá nie je finančnou inštitúciou, sa považuje za usadenú v zúčastnenom členskom štáte, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:
 - a) jej registrované sídlo, alebo v prípade fyzickej osoby jej trvalé bydlisko, alebo ak nie je možné určiť trvalé bydlisko, miesto jej obvyklého pobytu sa nachádza v uvedenom štáte;
 - b) má pobočku v uvedenom štáte, pokiaľ ide o finančné transakcie vykonávané uvedenou pobočkou;
 - c) je stranou finančnej transakcie so štruktúrovaným produktom alebo s jedným z finančných nástrojov uvedených v oddiele C prílohy I k smernici 2004/39/ES vydaným na území uvedeného členského štátu, s výnimkou nástrojov uvedených v bodoch 4 až 10 uvedeného oddielu, s ktorými sa neobchoduje v organizovanej platforme.
3. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 sa finančná inštitúcia alebo osoba, ktorá nie je finančnou inštitúciou, nepovažuje za usadenú v zmysle uvedených odsekov, ak osoba povinná zaplatiť daň z finančných transakcií preukáže, že medzi ekonomickou podstatou transakcie a územím akéhokoľvek zúčastneného členského štátu neexistuje žiadna spojitosť.
4. Ak je splnená viac ako jedna z podmienok uvedených na zozname v odsekoch 1 a 2, na určenie zúčastneného členského štátu usadenia je relevantná tá splnená podmienka, ktorá je na zozname uvedená ako prvá, a to v zostupnom poradí.

Kapitola III

Daňová povinnosť, daňový základ a sadzby spoločnej dane z finančných transakcií

Článok 5

Daňová povinnosť v súvislosti s daňou z finančných transakcií

1. Povinnosť zaplatiť daň z finančných transakcií vzniká u každej finančnej transakcie v okamihu uskutočnenia tejto transakcie.
2. Následné zrušenie alebo oprava finančnej transakcie nemá žiadny vplyv na vznik daňovej povinnosti okrem prípadov, keď došlo k omylu.

Článok 6

Daňový základ dane z finančných transakcií v prípade finančných transakcií, ktoré sa netýkajú derivátových zmlúv

1. V prípade finančných transakcií, ktoré nie sú uvedené v článku 2 ods. 1 bode 2 písm. c), a, s ohľadom na derivátové zmluvy, finančných transakcií, ktoré nie sú uvedené v článku 2 ods. 1 bode 2 písm. a), bode 2 písm. b) a bode 2 písm. d), je daňovým základom všetko, čo predstavuje protistranou alebo treťou stranou zaplatené alebo dlžné protiplnenie za prevod.

2. Bez ohľadu na odsek 1 v prípadoch uvedených v uvedenom odseku je daňovým základom trhova cena urcena v čase vzniku povinnosti zaplatiť daň z finančných transakci:
 - a) ak je protiplnenie nižšie ako trhova cena;
 - b) v prípadoch uvedených v článku 2 ods. 1 bode 2 písm. b).
3. Na uely odseku 2 trhova cena je cel suma, ktor by bola zaplaten ako protiplnenie za dotknut finann nástroj v nezávislej transakcii.

Článok 7

Daov základ v prípade finančných transakci týkajúcich sa derivátových zmlúv

V prípade finančných transakci uvedených v článku 2 ods. 1 bode 2 písm. c) a, s ohľadom na derivtov zmluvy, finančných transakci uvedených v článku 2 ods. 1 bode 2 písm. a), bode 2 písm. b) a bode 2 písm. d) je daňovým základom dane z finančných transakci pomyseln hodnota uveden v derivátových zmluvách v čase finančnej transakcie.

Ak sa určí viac ako jedna pomyseln hodnota, na uely stanovenia daňového základu sa použije najvyššia hodnota.

Článok 8

Spolon ustanovenia o daňovom základe

Na uely lnokov 6 a 7, ak je hodnota relevantn pre urcenie daňového základu vyjadren celkovo alebo čiastočne v inej mene, než je mena zdaujceho zuastnenho lenskho štátu, vmenn kurz, ktor sa má uplatnova, je najaktulnej predajn kurz zaznamenan v čase vzniku povinnosti zaplatiť daň z finančných transakci na najreprezenttvnejsom devízovom trhu dotknutého zuastnenho lenskho štátu, alebo vmenn kurz stanoven odkazom na uveden trh, v súlade s pravidlami stanovenými uvedenm lenskm štátom.

Článok 9

Uplatňovanie, struktura a výška sadzieb

1. Zuastnen lenské štáty uplatnj sadzby dane z finančných transakci platn v čase vzniku daňovej povinnosti.
2. Sadzby stanovuje kad zuastnen lensk štát ako percento daňového základu.

Tieto sadzby nesm byť nižšie ako:

 - a) 0,1 % v prípade finančných transakci uvedených v článku 6;
 - b) 0,01 % v prípade finančných transakci uvedených v článku 7.
3. Zuastnen lenské štáty uplatnj rovnak sadzbu na všetky finann transakcie patriace do rovnakej kategórie podľ ods. 2 písm. a) a b).

Kapitola IV

Úhrada spoločnej dane z finančných transakcií, súvisiace povinnosti a predchádzanie daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovej povinnosti a zneužívaniu

Článok 10

Osoby povinné zaplatiť daň z finančných transakcií daňovým orgánom

1. Vo vzťahu ku každej finančnej transakcii zaplatí daň z finančných transakcií každá finančná inštitúcia, ktorá spĺňa niektorú z týchto podmienok:
 - a) je stranou transakcie a koná buď na vlastný účet, alebo na účet inej osoby;
 - b) koná v mene strany transakcie;
 - c) transakcia sa vykonala na jej účet.

Daň z finančných transakcií je splatná daňovým orgánom zúčastneného členského štátu, na území ktorého je finančná inštitúcia považovaná za usadenú.
2. V prípade, keď finančná inštitúcia koná v mene alebo na účet inej finančnej inštitúcie, povinnosť zaplatiť daň z finančných transakcií sa vzťahuje len na uvedenú inú finančnú inštitúciu.
3. Ak sa splatná daň nezaplatila v rámci časovej lehoty stanovenej v článku 11 ods. 5, všetky strany transakcie vrátane osôb, ktoré nie sú finančnými inštitúciami, sa stávajú spoločne a nerozdielne zodpovedné za zaplatenie dane splatnej finančnou inštitúciou v dôsledku uvedenej transakcie.
4. Zúčastnené členské štáty môžu stanoviť, že osoba iná ako osoby povinné zaplatiť daň z finančných transakcií v zmysle v odsekoch 1, 2 a 3 je spoločne a nerozdielne povinná zaplatiť túto daň.

Článok 11

Ustanovenia týkajúce sa lehôt na zaplatenie dane z finančných transakcií, povinností, ktorými sa má zaistiť platba, a overenia platby

1. Zúčastnené členské štáty stanovujú povinnosti týkajúce sa registrácie, účtovníctva a vykazovania a iné povinnosti na účely zaistenia efektívneho zaplatenia splatnej dane z finančných transakcií daňovým orgánom.
2. Komisia môže v súlade s článkom 16 prijať delegované akty, v ktorých stanoví opatrenia, ktoré majú zúčastnené členské štáty prijať v súlade s odsekom 1.
3. Zúčastnené členské štáty prijímajú opatrenia na zaistenie toho, aby každá osoba povinná zaplatiť daň z finančných transakcií predložila daňovým orgánom daňové priznanie, v ktorom sa uvedú všetky údaje potrebné na výpočet dane z finančných transakcií, v prípade ktorej vznikla daňová povinnosť v priebehu jedného mesiaca, vrátane celkovej hodnoty

transakcií zdanených podľa jednotlivých sadzieb.

Daňové priznanie týkajúce sa dane z finančných transakcií sa predkladá do desiateho dňa mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vznikla povinnosť zaplatiť daň z finančných transakcií.

4. Zúčastnené členské štáty zaistia, aby finančné inštitúcie uchovávali pre potrebu daňových orgánov po dobu aspoň piatich rokov príslušné údaje týkajúce sa všetkých finančných transakcií, ktoré uskutočnili, či už vo vlastnom mene, alebo v mene inej osoby, na vlastný účet alebo na účet inej osoby.

Pri stanovení uvedenej povinnosti prípadne zohľadnia povinnosti, ktoré už uložili finančným inštitúciám so zreteľom na článok 25 ods. 2 smernice 2004/39/ES.

5. Zúčastnené členské štáty zaistia, aby každá splatná daň z finančných transakcií bola zaplatená na účty určené zúčastnenými členskými štátmi v týchto termínoch:
 - a) v prípade elektronicky vykonanej transakcie v okamihu vzniku daňovej povinnosti;
 - b) vo všetkých ostatných prípadoch do troch pracovných dní od okamihu vzniku daňovej povinnosti.

Komisia môže prijať vykonávacie akty, v ktorých stanoví jednotné spôsoby výberu splatnej dane z finančných transakcií. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 18 ods. 2.

6. Zúčastnené členské štáty zaistia, aby daňové orgány overili, či bola daň riadne zaplatená.

Článok 12

Predchádzanie podvodom a daňovým únikom

Zúčastnené členské štáty prijímú opatrenia na predchádzanie daňovým podvodom a únikom.

Článok 13

Všeobecné pravidlo na zabránenie zneužívaniu

1. Umelé opatrenie alebo umelý súbor opatrení, ktoré boli zavedené s hlavným zámerom vyhnúť sa zdaneniu a ktoré vedú k daňovej výhode, sa neberú do úvahy. Zúčastnené členské štáty pristupujú k týmto opatreniam na daňové účely podľa ich ekonomickej podstaty.
2. Na účely odseku 1 opatrenie znamená akúkoľvek transakciu, schému, akciu, operáciu, dohodu, grant, dohovor, prísľub, záväzok alebo udalosť. Opatrenie môže tvoriť viacero krokov alebo častí.
3. Na účely odseku 1 je opatrenie alebo súbor opatrení umelý, ak mu chýba obchodná podstata. Zúčastnené členské štáty pri určovaní toho, či opatrenie alebo súbor opatrení sú umelé, zvažia najmä to, či zahŕňajú jednu alebo viaceré z týchto situácií:

- a) právna charakteristika jednotlivých krokov, ktoré tvoria opatrenie, nie je konzistentné s právnou podstatou opatrenia ako celku;
 - b) opatrenie alebo súbor opatrení sa vykonávajú spôsobom, ktorý by sa bežne nepoužil pri konaní, ktoré sa považuje za rozumné podnikateľské konanie;
 - c) opatrenie alebo súbor opatrení obsahujú prvky, ktoré majú vzájomný kompenzačný alebo rušivý účinok;
 - d) uzavreté transakcie majú cyklický charakter;
 - e) z opatrenia alebo súboru opatrení vyplýva značná daňová výhoda, čo sa však neodráža v podnikateľských rizikách, ktoré podstúpil daňovník, alebo v jeho peňažných tokoch.
4. Na účely odseku 1 účelom opatrenia alebo súborov opatrení je vyhnúť sa zdaneniu vtedy, keď bez ohľadu na akékoľvek subjektívne zámery daňovníka má cieľ, ducha a účel daňových ustanovení, ktoré by sa inak uplatňovali.
 5. Na účely odseku 1 sa daný účel považuje za hlavný, ak akýkoľvek iný účel pripísaný, alebo ktorý by mohol byť pripísaný opatreniu alebo súboru opatrení, sa javí ako nanajvýš zanedbateľný vzhľadom na všetky okolnosti prípadu.
 6. Pri určovaní toho, či opatrenie alebo súbor opatrení viedli k daňovej výhode podľa odseku 1, porovnávajú zúčastnené členské štáty výšku dane, ktorú má daňovník zaplatiť s ohľadom na uvedené opatrenie (uvedené opatrenia), s výškou dane, ktorú by ten istý daňovník dlžil za rovnakých okolností pri neexistencii uvedeného opatrenia (uvedených opatrení).

Článok 14

Zneužívanie v prípade depozitných certifikátov a podobných cenných papierov

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 13, sa depozitný certifikát alebo podobný cenný papier vydaný v podstate na účely vyhýbania sa dani z transakcií s podkladovým cenným papierom vydaným v zúčastnenom členskom štáte považuje za vydaný v uvedenom zúčastnenom členskom štáte v prípade, že by inak vznikla daňová výhoda.
2. Na účely odseku 1 sa uplatňuje článok 13 ods. 4, 5 a 6.
3. Pri uplatňovaní odseku 1 sa prihliada na rozsah, v akom obchod s depozitným certifikátom alebo podobným cenným papierom nahradil obchod s podkladovým cenným papierom. Ak takéto nahradenie bolo významného rozsahu, musí osoba povinná zaplatiť daň z finančných transakcií preukázať, že depozitný certifikát alebo podobný cenný papier neboli vydané v podstate na účely vyhýbania sa dani z transakcie s podkladovým cenným papierom.

Kapitola V

Záverečné ustanovenia

Článok 15

Iné dane z finančných transakcií

Zúčastnené členské štáty nezachovajú ani nezavedú dane z finančných transakcií iné ako daň z finančných transakcií, ktorá je predmetom tejto smernice, alebo daň z pridanej hodnoty podľa smernice Rady 2006/112/ES¹³.

Článok 16

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Delegovanie právomocí uvedených v článku 11 ods. 2 sa udeľuje na dobu neurčitú od dátumu uvedeného v článku 19.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 11 ods. 2 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt Rade hneď po jeho prijatí.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 11 ods. 2 nadobudne účinnosť, len ak Rada voči nemu nevzniesla námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 17

Informovanie Európskeho parlamentu

Európsky parlament je informovaný o prijatí delegovaných aktov Komisiou, o námietkach vznesených proti týmto aktom alebo o odvolaní delegovania právomocí Radou.

Článok 18

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

¹³ Ú. v. ES L 347, 11.12.2006, s. 1.

*Článok 19
Doložka o preskúmaní*

Každých päť rokov a prvý raz do 31. decembra 2016 Komisia predloží Rade správu o uplatňovaní tejto smernice a prípadne návrh.

V uvedenej správe Komisia aspoň preskúma vplyv dane z finančných transakcií na riadne fungovanie vnútorného trhu, finančné trhy a reálne hospodárstvo a zohľadní pokrok dosiahnutý v oblasti zdaňovania finančného sektora v medzinárodnom kontexte.

*Článok 20
Transpozícia*

1. Zúčastnené členské štáty prijmú a uverejnia najneskôr do 30. septembra 2013 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2014.

Zúčastnené členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví zúčastnené členské štáty.

2. Zúčastnené členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

*Článok 21
Nadobudnutie účinnosti*

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 22
Adresáti*

Táto smernica je určená zúčastneným členským štátom.

V Bruseli

*Za Radu
predseda*

Príloha č. 2

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 30. apríla 2014 *

„Spoločný systém dane z finančných transakcií — Povolenie posilnenej spolupráce podľa článku 329 ods. 1 ZFEÚ — Rozhodnutie 2013/52/EÚ — Žaloba o neplatnosť pre porušenie článkov 327 ZFEÚ a 332 ZFEÚ, ako aj medzinárodného obyčajového práva“

Vo veci C-209/13, ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná

18. apríla 2013,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: E. Jenkinson a S. Behzadi Spencer, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci M. Hoskins a P. Baker, QC, ako aj V. Wakefield, barrister,

žalobca, proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A.-M. Colaert, F. Florindo Gijón a A. de Gregorio Merino, splnomocnení zástupcovia, žalovanej, ktorú v konaní podporujú:

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: J.-C. Halleux a M. Jacobs, splnomocnení zástupcovia,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze, J. Möller a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,

Francúzska republika, v zastúpení: D. Colas a J.-S. Pilczer, splnomocnení zástupcovia,

Rakúska republika, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

Portugalská republika, v zastúpení: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão a A. Cunha, splnomocnení zástupcovia,

Európsky parlament, v zastúpení: A. Neergaard a R. van de Westelaken, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

* Jazyk konania: angličtina.

ECLI:EU:C:2014:283

Európska komisia, v zastúpení: R. Lyal, B. Smulders a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis a J.-C. Bonichot,

generálny advokát: N. Wahl, tajomník: A. Calot Escobar, so zreteľom na

písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov, vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou sa Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska domáha, aby Súdny dvor zrušil rozhodnutie Rady 2013/52/EÚ z 22. januára 2013, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca v oblasti dane z finančných transakcií (Ú. v. EÚ L 22, s. 11, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 28. septembra 2011 prijala Európska komisia návrh smernice Rady KOM(2011) 594 v konečnom znení o spoločnom systéme dane z finančných transakcií, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2008/7/ES (ďalej len „návrh z roku 2011“).

- 3 Článok 1 tohto návrhu z roku 2011 s názvom „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“ vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Táto smernica sa vzťahuje na všetky finančné transakcie za predpokladu, že aspoň jedna strana transakcie má sídlo v členskom štáte a že finančná inštitúcia so sídlom na území členského štátu je stranou transakcie, ktorá koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby alebo ktorá koná v mene strany transakcie.“

- 4 Článok 3 uvedeného návrhu s názvom „Sídlo“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa finančná inštitúcia považuje za usadenú na území členského štátu, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:

...

e) je stranou, ktorá koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby alebo ktorá koná v mene strany transakcie, finančnej transakcie s inou finančnou inštitúciou so sídlom v danom členskom štáte podľa písmen a), b), c) alebo d) alebo so stranou, ktorá má sídlo na území daného členského štátu a ktorá nie je finančnou inštitúciou.“

- 5 Po troch zasadnutiach Rady Európskej únie, ktoré sa konali 22. a 29. júna, ako aj 10. júla 2012, bolo zjavné, že zásada spoločného systému dane z finančných transakcií (ďalej len „DFT“) v blízkej budúcnosti nezíska

v Rade jednomyseľnú podporu, pretože cieľ prijať takýto spoločný systém by nemohla Európska únia ako celok dosiahnuť v primeranom období.

6 Za týchto okolností jedenásť členských štátov v období od 28. septembra do 23. októbra 2012 oznámilo Komisii, že chcú nadviazať vzájomnú posilnenú spoluprácu v oblasti DFT.

7 Dňa 22. januára 2013 prijala Rada na návrh Komisie napadnuté rozhodnutie.

8 Odôvodnenie 6 uvedeného rozhodnutia znie:

„... zaslalo jedenásť členských štátov, konkrétne Belgicko, Nemecko, Estónsko, Grécko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko, Rakúsko, Portugalsko, Slovinsko a Slovensko, Komisii listy so žiadosťami..., v ktorých uvedené členské štáty uviedli, že chcú nadviazať vzájomnú posilnenú spoluprácu v oblasti DFT. Tieto členské štáty žiadali, aby rozsah pôsobnosti a ciele posilnenej spolupráce vychádzali z návrhu Komisie na smernicu z 28. septembra 2011. Poukázalo sa predovšetkým aj na potrebu zabrániť daňovým únikom, narušovaniu hospodárskej súťaže a prevodom do iných jurisdikcií.“

9 Napadnuté rozhodnutie obsahuje dva články. Článok 1 tohto rozhodnutia povoľuje jedenástim členským štátom uvedeným v predchádzajúcom bode tohto rozsudku (ďalej len „zúčastnené členské štáty“) nadviazať vzájomnú posilnenú spoluprácu v oblasti vytvorenia spoločného systému DFT pri uplatnení príslušných ustanovení Zmlúv. Článok 2 toho istého rozhodnutia stanovuje, že toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

10 Dňa 14. februára 2013 Komisia prijala návrh smernice Rady, ktorou sa vykonáva posilnená spolupráca v oblasti DFT (ďalej len „návrh z roku 2013“).

11 Článok 3 tohto návrhu z roku 2013 s názvom „Rozsah pôsobnosti“ stanovuje vo svojom odseku 1:

„Táto smernica sa uplatňuje na všetky finančné transakcie pod podmienkou, že aspoň jedna strana transakcie je usadená na území zúčastneného členského štátu a že finančná inštitúcia usadená na území zúčastneného členského štátu je stranou transakcie, ktorá koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby alebo ktorá koná v mene strany transakcie.“

12 Článok 4 uvedeného návrhu s názvom „Usadenie“ upravuje vo svojich odsekoch 1 a 2:

„1. Na účely tejto smernice sa finančná inštitúcia považuje za usadenú na území zúčastneného členského štátu, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:

...

g) je stranou finančnej transakcie so štruktúrovaným produktom alebo s jedným z finančných nástrojov uvedených v oddiele C prílohy I k smernici 2004/39/ES vydaným na území uvedeného členského štátu okrem nástrojov uvedených v bodoch 4 až 10 uvedeného oddielu, s ktorými sa neobchoduje v organizovanej platforme, a koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby, alebo koná v mene strany transakcie.

2. Osoba, ktorá nie je finančnou inštitúciou, sa považuje za usadenú v zúčastnenom členskom štáte, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:

...

c) je stranou finančnej transakcie so štruktúrovaným produktom alebo s jedným z finančných nástrojov uvedených v oddiele C prílohy I k smernici 2004/39/ES vydaným na území uvedeného členského

štátu, s výnimkou nástrojov uvedených v bodoch 4 až 10 uvedeného oddielu, s ktorými sa neobchoduje v organizovanej platforme.“

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

- 13 Spojené kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnuté rozhodnutie a zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 14 Rada navrhuje, aby Súdny dvor zamietol žalobu a zaviazal Spojené kráľovstvo na náhradu trov konania.
- 15 Belgickému kráľovstvu, Spolkovej republike Nemecko, Francúzskej republike, Rakúskej republike, Portugalskej republike, Európskemu parlamentu a Európskej komisii sa povolil vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Rady.

O žalobe

- 16 Spojené kráľovstvo, hoci uznáva, že jeho preventívne podaná žaloba by sa mohla považovať za predčasnú, sa dovoľáva dvoch žalobných dôvodov na jej podporu. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 327 ZFEÚ a medzinárodného obyčajového práva v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie povoľuje prijať DFT, ktorá má extrateritoriálne účinky. Druhý žalobný dôvod sa zakladá subsidiárne na porušení článku 332 ZFEÚ, pretože toto rozhodnutie povoľuje prijatie DFT, ktorá spôsobuje náklady na strane členských štátov, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci (ďalej len „nezúčastnené členské štáty“).

Argumentácia účastníkov konania

- 17 Prvý žalobný dôvod je rozdelený na dve časti založené na porušení článku 327 ZFEÚ a medzinárodného obyčajového práva.
- 18 V rámci prvej časti uvedeného žalobného dôvodu Spojené kráľovstvo tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušilo článok 327 ZFEÚ tým, že povolilo prijať DFT, ktorá má extrateritoriálne účinky z dôvodu „zásady protiplnenia“ uvedenej v článku 3 ods. 1 písm. e) návrhu z roku 2011 a „zásady miesta vydania“ stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. g) a článku 4 ods. 2 písm. c) návrhu z roku 2013.
- 19 Uvedené rozhodnutie umožňuje zaviesť uplatniteľnú DFT z dôvodu dvoch vyššie uvedených zásad zdanenia inštitúcií, osôb alebo transakcií umiestnených na území nezúčastnených členských štátov, čo zasahuje do ich právomocí a práv.
- 20 V rámci druhej časti svojho prvého žalobného dôvodu Spojené kráľovstvo zdôrazňuje, že medzinárodné obyčajové právo pripúšťa právne predpisy s extrateritoriálnymi účinkami iba vtedy, ak existuje medzi predmetnými skutočnosťami alebo subjektmi a členským štátom, ktorý voči nim vykonáva svoje právomoci, dostatočne úzka väzba na odôvodnenie nedotknuteľnosti zvrchovanej právomoci iného štátu.
- 21 V prejednávanom prípade extrateritoriálne účinky budúcej DFT vyplývajúce zo „zásady protiplnenia“ a „zásady miesta vydania“ nie sú odôvodnené vzhľadom na akékoľvek pravidlo daňovej právomoci uznávané medzinárodným právom.
- 22 Svojím druhým žalobným dôvodom Spojené kráľovstvo tvrdí, že hoci výdavky spojené s uskutočňovaním posilnenej spolupráce v oblasti DFT v zmysle článku 332 ZFEÚ v zásade znášajú iba zúčastnené členské štáty, toto uskutočňovanie je zdrojom výdavkov aj pre nezúčastnené členské štáty z dôvodu uplatnenia smernice Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení (Ú. v. EÚ L 84, s. 1) a smernice Rady 2011/16/EÚ z 15.

februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, s. 1).

- 23 Tieto dve smernice nepovoľujú nezúčastneným členským štátom požadovať vrátenie výdavkov vzájomnej pomoci a administratívnej spolupráce spojených s uplatňovaním týchto smerníc na budúcu DFT.
- 24 Spojené kráľovstvo v tejto súvislosti dopĺňa, že pojem „výdavky vyplývajúce z uskutočňovania posilnenej spolupráce“ v zmysle článku 332 ZFEÚ zahŕňa výdavky spojené so žiadosťami o pomoc alebo spoluprácu založenými na vnútroštátnych právnych predpisoch prijatých na účely vykonania posilnenej spolupráce v oblasti DFT.
- 25 Rada vrátane členských štátov, ktoré sú vedľajšími účastníkmi konania, s výnimkou Spolkovej republiky Nemecko, Európskeho parlamentu a Komisie uznali vyslovene aj implicitne prípustnosť žaloby a žalobných dôvodov, na ktorých je založená. Tvrdia však, že tieto dôvody nie sú dôvodné.
- 26 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, uvedení účastníci konania v podstate zdôrazňujú, že zásady zdanenia, ktoré napadlo Spojené kráľovstvo, predstavujú v rámci tohto žalobného dôvodu v tejto situácii čisto hypotetické prvky právneho predpisu, ktorý ešte len bude prijatý. Preto sú tvrdenia uvádzané týmto členským štátom, založené na údajných extrateritoriálnych účinkoch budúcej DFT, predčasné a špekulatívne. Z tohto dôvodu sú v kontexte predmetnej žaloby neúčinné.
- 27 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, tí istí účastníci konania v podstate tvrdia, že ide o predčasnú diskusiu o spôsobe, ktorým zákonodarcia Únie upraví otázku zohľadnenia výdavkov spojených s uskutočňovaním posilnenej spolupráce povolenej napadnutým rozhodnutím. Okrem toho toto ustanovenie neupravuje žiadne otázky vzájomnej pomoci na účely uplatnenia budúcej DFT.
- 28 Rada, Rakúska republika, Portugalská republika a Komisia dopĺňajú, že druhý žalobný dôvod spočíva na nesprávnom výklade článku 332 ZFEÚ. Tento článok sa týka iba prevádzkových výdavkov, ktoré sa účtujú na ťarchu rozpočtu Únie v súvislosti s aktmi zakladajúcimi posilnenú spoluprácu, a nie výdavkov napadnutých Spojeným kráľovstvom, ktoré by mohli vynaložiť členské štáty v zmysle smerníc 2010/24 a 2011/16.
- 29 Na základe tvrdení analogických s tvrdeniami v bodoch 26 a 27 tohto rozsudku sa Spolková republika Nemecko domnieva, že žaloba je neprípustná, či dokonca zjavne neprípustná, z dôvodu nedodržania požiadavky uvedenej v článku 120 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora za predpokladu, že dôvody uvádzané Spojeným kráľovstvom na podporu jeho žaloby nemajú žiadnu súvislosť s predmetom napadnutého rozhodnutia. Subsidiárne tvrdí, že žaloba sa musí zamietnuť ako nedôvodná.

Posúdenie Súdny dvorom

- 30 Pokiaľ ide, po prvé, o výnimku neprípustnosti uvedenú v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 120 písm. c) rokovacieho poriadku a súvisiacej judikatúry musia všetky žaloby, o ktorých má Súdny dvor rozhodovať, obsahovať predmet konania, ako aj stručné zhrnutie dôvodov. Tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné, aby umožnili žalovanému pripraviť si obhajobu a Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie. Podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, musia preto vyplývať koherentným a zrozumiteľným spôsobom už z textu samotnej žaloby a návrhy žaloby musia byť formulované jednoznačne, aby Súdny dvor nerozhodol nad rámec návrhov alebo neopomenul rozhodnúť o niektorom žalobnom dôvode (rozsudky Komisia/Španielsko C-360/11, EU:C:2013:17, bod 26, a Komisia/Česká republika, C-545/10, EU:C:2013:509, bod 108).
- 31 V prejednávanom prípade treba konštatovať, že obsah žaloby spĺňa požiadavky jasnosti a presnosti. Rade a členským štátom, ktoré sú vedľajšími účastníkmi konania, umožnil pripraviť si svoje tvrdenia v súvislosti s dôvodmi uvádzanými Spojeným kráľovstvom a Súdnemu dvoru umožňuje vykonať súdne preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

- 32 Z toho vyplýva, že táto námietka neprípustnosti sa musí zamietnuť.
- 33 Po druhé je potrebné zdôrazniť, že v rámci žaloby o neplatnosť smerujúcej voči rozhodnutiu Rady, cieľom ktorého je rovnako ako pri napadnutom rozhodnutí, povolenie posilnenej spolupráce podľa článku 329 ZFEÚ, preskúmanie Súdnym dvorom sa týka otázky, či je toto rozhodnutie platné, pokiaľ ide najmä o ustanovenia nachádzajúce sa v článku 20 ZFEÚ, ako aj v článkoch 326 ZFEÚ a 334 ZFEÚ, ktoré definujú hmotnoprávne a procesné podmienky týkajúce sa udelenia takéhoto povolenia.
- 34 Toto preskúmanie nie je možné zameniť s preskúmaním, ktoré je možné realizovať v rámci neskoršej žaloby o neplatnosť voči aktu prijatému z titulu uskutočňovania povolenej posilnenej spolupráce.
- 35 V tejto žalobe prvý žalobný dôvod napáda účinky, ktoré môže mať voči inštitúciám, osobám alebo transakciám umiestneným na území nezúčastnených členských štátov uplatnenie určitých zásad zdanenia na základe budúcej DFT.
- 36 Je potrebné konštatovať, že cieľom napadnutého rozhodnutia je povoliť jedenástim členským štátom nadviazanie vzájomnej posilnenej spolupráce na účely zriadenia spoločného systému DFT pri uplatnení príslušných ustanovení Zmlúv. Naopak, zásady zdaňovania napadnuté Spojeným kráľovstvom vôbec nie sú súčasťou tohto rozhodnutia. „Zásada protiplnenia“ totiž korešponduje s jedným prvkom návrhu z roku 2011, ktorý je uvedený v odôvodnení 6 tohto rozhodnutia. „Zásada miesta vydania“ bola zase prvýkrát písomne uvedená v návrhu z roku 2013.
- 37 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, v ktorom Spojené kráľovstvo tvrdí, že budúca DFT bude zdrojom výdavkov pre nezúčastnené členské štáty z dôvodu povinnosti vzájomnej pomoci a administratívnej spolupráce spojenej s uplatňovaním smerníc 2010/24 a 2011/16 na túto daň, čo je podľa tohto členského štátu v rozpore s článkom 332 ZFEÚ, je potrebné zdôrazniť, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne ustanovenie týkajúce sa otázky výdavkov spojených s uskutočňovaním posilnenej spolupráce, ktorú povoľuje.
- 38 Navyše a nezávisle od určenia, či pojem „výdavky spojené s uskutočňovaním posilnenej spolupráce“ v zmysle článku 332 ZFEÚ pokrýva alebo nepokrýva výdavky vzájomnej pomoci a administratívnej spolupráce, na ktoré Spojené kráľovstvo odkazuje vo svojom druhom žalobnom dôvode, je zrejmé, že otázka prípadného vplyvu budúcej DFT na administratívne výdavky nezúčastnených členských štátov nemôže byť preskúmaná, pokiaľ zásady zdanenia na základe tejto dane nebudú určené s konečnou platnosťou v rámci uskutočňovania posilnenej spolupráce povolenej napadnutým rozhodnutím.
- 39 Tento vplyv závisí od prijatia „zásady protiplnenia“ a „zásady miesta vydania“, ktoré však nie sú súčasťou napadnutého rozhodnutia, ako to vyplývalo z bodu 36 tohto rozsudku.
- 40 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že dva žalobné dôvody, ktoré uvádza Spojené kráľovstvo na podporu svojej žaloby, sa musia zamietnuť, a teda musí byť zamietnutá aj žaloba.

O trovách

- 41 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla zaviazat' Spojené kráľovstvo na náhradu trov konania a Spojené kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania. V súlade s článkom 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, na základe ktorého členské štáty a inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania, Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Francúzska

republika, Rakúska republika, Portugalská republika, Európsky parlament a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť trovy konania.**
- 3. Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, Rakúska republika, Portugalská republika, Európsky parlament a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy